

til Pensionskasser for de private Realskoler, de private højere Almenskoler, Højskolelærernes Pensionskasse, til Friskoleforeningens Understøttelseskasse, og sidst — jeg tror i Samlingen 1912—13 — har vi faaet en Lov, hvorefter Staten træder hjælpende til overfor Handelsskolernes Pensionskasse. Det er altsaa ikke noget nyt i og for sig, man her erinde paa, men man er alle Steder gaaet frem efter bestemte fælles Regler, som jeg mener, man ogsaa maatte lægge til Grund for Pensionsordningen paa dette Omraade, og en af de Regler, der stadig er fulgt, har været, at man har krævet, at disse Funktionærer, som man saaledes var med til at pensionere, uden Undtagelse gik ind under Pensionsordningen, men det kræves ikke i det foreliggende Lovforslag. Her bliver — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Nyborg, der nævnedes det — Sundlodserierne udenfor. Der anføres i Anmærkningerne til Lovforslaget, at disse Lodserier er i Besiddelse af en særlig Pensionskasse med en meget betydelig Kapital, og at de for denne Pensionskasse har særlige Regler. Dette sidste antager jeg er underordnet, det er vel ikke det, som har skabt de Vanskeligheder, der har medført, at man ikke har taget Sundlodserierne med. Jeg antager, at det er de store Kapitaler, som har skabt Vanskelighederne, men det forekommer mig, at Standen som Helhed maa være interesseret i at faa denne Sag ordnet paa en for hele Standen tilfredsstillende Maade, og det tror jeg, at Lodsstanden i Almindelighed indrømmer, at den kun kan faa ved, at Staten træder hjælpende til. Sundlodserierne maa kunne indse, at Staten ikke uden Vanskelighed kan gaa med til en for den kostbar Ordning af Pensionsforholdene uden at faa alle Lodserne — ogsaa de bedst stillede — med ind under de fælles Regler ved den fælles Pensionskasse. Dette Spørgsmaal maa nærmere overvejes i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat.

At den nye Pensionsordning stiller forøgede Krav til Statskassen, er ikke mere, end man var forberedt paa. Det blev allerede udtalt af det ærede Medlem fra Nyborg som Ordfører for Folketingets Udvalg i Samlingen 1912, og der er heller ikke noget at sige til den almindelige Fremgangsmaade, som er lagt til Grund for Beregningen, hvorefter den Brøkdels, som Pensionen udgør af den pensionsgivende Indtægt, daler med stigende Indtægt 0,04:60 for hvert 100 Kr., og at den Afgift til Pensionskassen, som Lodserne skal yde, stiger med den stigende Indtægt 0,15 pCt.

for hvert 100 Kr. Det er en Grundregel, som er fuldstændig rigtig, men det bliver alligevel et stort Tilskud, Staten kommer til at yde, og dette kommer Folk til gode, som har overordentlig store Indtægter efter almindelige danske Forhold. Staten kommer altsaa paa en vis Maade til at bidrage til meget vel aflagte Medborgeres Pensionering, og dette gør, at man med Sympati maa se paa Bestræbelserne for at stille de daarligst stillede indenfor Standen noget gunstigere i Forhold til de andre. Jeg skal ikke udtale mig med Bestemthed om, hvorvidt man maaske kunde skærpe disse Bestemmelser om Stigning og Fald henholdsvis af Afgiften og Procentdelen af den pensionsgivende Indtægt, men ogsaa dette Spørgsmaal, synes jeg, bør overvejes i Udvalget.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Lodsvæsenet retteligt bør høre hjemme under Marineministeriet eller under Handelsministeriet, har været Genstand for megen Diskussion her i Tinget. Det blev drøftet i det i 1911—12 nedsatte Udvalg og vil sikkert ogsaa blive drøftet — og jeg synes med Rette — i det kommende Udvalg. Der er nævnt adskilligt baade for og imod at flytte Lodsvæsenet over til Handelsministeriet, hvor nogle mener, det retteligt hører hjemme. Selv om der kan siges noget derimod, synes ogsaa jeg, det var rigtigst at flytte Lodsvæsenet over til det Ministerium, som har med Søfartsinteresser at gøre. Det er væsentligst Søfartsinteresser, der her skal plejes, og de Ændringer, som foretages i Lodsvæsenet, foretages væsentligst af Hensyn til Ændringer paa Søfartens og Handelens Omraade. Dernæst synes jeg, at den Betragtning er rigtig, som er blevet gjort gældende af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, at Lodsstanden rekrutteres fra Skibsfartskredse, det er Skibsfartens Mænd, Navigatorerne, som bliver Lodser og kommer over i de underordnede Stillinger i Lodsvæsenet, men Avancement herfra til de højere Stillinger er, saaledes som Forholdene har udviklet sig, praktisk talt umuligt. Jeg ved ikke, om det teoretisk er tilladeligt, men man behøver blot at gennemse Listen over Tjenestemændene i de højere Stillinger indenfor Lodsvæsenet for at se, at det praktisk talt er umuligt at avancere fra underordnede Stillinger til de overordnede. Det er uheldigt, at en Etats Mænd maa leve med den Bevidsthed, at deres Dygtighed, Paalidelighed, Flid og Paapasselighed gennem mange Aar nytter for saa vidt ikke noget, som